

אקרים אינה לפि רוחו, לא נראה לו העסקת פועלים ערבים
במושבה, לא כך תאר לעצמו חי עובד אדמה יהודי בארץ-
ישראל; והוא מנסה לעשות לשני סדרי החיים במושבה,
דבר הגורם להתנגדות האקרים ולסכסוכים ביניהם.
כתום שנתיים, עזב בשל כך, את המושבה ועקר ליפו.

על כך כתב לאוסישקין:

"— — — אחרי ישיבות אחדות של מרכז המורים אשר
השתתפו בהן הד"ר חיסין ולפעמים גם דיזינגוף ושיינקין,
הוחלט להרשות לי לעזוב את משרתי בקסטינה מראש חודש
ניסן ועם זה איני מתפטר ממשרתי ועוד (האודיסאי), אשר
יוכל לתת לי עבודה בבי"ס אחר הנמצא תחת חסותו, ככה
עשיתי: שכרתי לי דירה ביפו וatinש בפה עם משפחתי..."
וועוד כתב: "— — — קסטינה הייתה לי מעין בית-ספר
אשר בו למדתי דברים הרבה: למדתי כי מأتים דונם
אדמת זרעה בא"י יכולים לכלכל משפחה ביןונית ברוח
ולא בצער אם האכר הוא עובד חוץ; על זה יש לי מס-
פרים מדויקים ועובדות מוכחות כפי שהתבוננתי אל חיי
האקרים והכנסותיהם במשך ימי שבתי בקסטינה. למדתי
לאחוז באט ובמחישה ולעבוד עבודה גופנית שמעולם לא
היה לי כל מושג מזה; למדתי כי העירוני יכול ב拈ל להיות
לאכר אם איש עבודה הוא, ולפי דעתך אין איש בעולם אשר
יכול לחיות חיים מאושרים כמו האכר החוץ..."